

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum discedens ab vxore infideli possit aliam ducere? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Ad secundum dicendum, quod vxor non habebat
in corpore viri, nisi quamdiu in vita illa manebat,
qua contraxerat: quia etiam mortuo viro vxor soluta
est à lege viri, ut patet 1. ad Cor. 7. Et ideo si post
quam vir mutat vitam, moriens priori vita, ab ea di-
cedat, nullum sit ei præiudicium. Transiens autem
ad religionem, moritur tantum spirituali morte, non
memento corporali*. Et ideo si matrimonium sit con-
stitutum, non potest vir sine consensu vxoris ad * sup. q.
43. ar. 3.
religionem transire: potest autem ante carnalem co- corp. Q'
ulam, quando est tantum copula spiritualis. Sed ille ad 1.
ab baptismo accedit, corporaliter etiam con-
spicitur Christo in morte: & ideo soluitur à debito
reddendo, etiam post matrimonium consummatum.
Ad dicendum, quod ex culpa sua vxor præiudicium
natur, quæ conuerti contemnit.

Ad tertium dicendum, quod disparitas cultus fa-
tis personam simpliciter illegitimam, non autem
conditio seruitutis, sed solum quando ignorata est. Et
ideo non est similis ratio de infideli & ancilla.

Ad quartum dicendum, quod proles aut peruenit
ad perfectam ætatem, & tunc poterit libere sequi
matrem fidelem, vel matrem infidelem: vel est in mi-
noritate constituta, & tunc deberet dari fideli, non
obstante quod indiget matris obsequio ad educatio-
nem.

Ad quintum dicendum, quod adulter per poenitentia-
m non transit ad aliam vitam, sicut infidelis, per
apostolum: & ideo non est similis ratio.

ARTIC. V.

Vixum fidelis discedens ab uxore infideli, possit

248

aliam ducere?

Ad quintum sic proceditur. Videtur, quod fide-
lis, discedens ab uxore infideli, non possit aliam
ducere in vxorem. Quia insolubilis est de ratione
matrimonij: cum repudium vxoris sit contra legem
Iurie. Sed iacer infideles erat verum matrimo-
nium. Ergo nullo modo potest illud matrimo-
nium

L 4. nium

c. si quis
gentilis.
28. q. 1.

nium solui. Sed manente vinculo matrimonij ad aliam, non potest aliquis cum alia contrahere. Ergo fideli discendens ab vxore infideli, non potest cum alia contrahere.

¶ 2 Præterea, Crimen superueniens matrimonio, non soluit matrimonium. Sed si mulier velit cohabitare sine contumelia Creatoris, non soluitur vinculum matrimonij, quia vir non potest aliam ducere. Ergo peccatum vxoris, quæ non vult cohabitare sine contumelia Creatoris, non soluit matrimonium, ut libere possit vir aliam vxorem ducere.

¶ 3 Præterea, Vir & vxor sunt pares in vinculo matrimonij. Cum ergo vxori infideli non licet viuente viro alium virum ducere, videtur quod nec fideli licet.

¶ 4 Præterea, Fauorabilibus est continentia votum, quam matrimonij contractus. Sed viro fideli, sine consensu vxoris infidelis non licet, ut videtur, votum continentiae emittere: quia tunc vxor fraudatur matrimonio, si postmodum conuertetur. Ergo multo minus licet ei matrimonium contrahere cum alia.

¶ 5 Præterea, Filius qui remanet in infidelium patre conuerso, amittit ius paterna hæreditatis, ramen si postea conuertitur, redditur ei hereditas sua, etiam si alius in possessionem eius intrauerit. Ergo videtur, à simili, quod si vxor infidelis postea conuertatur, quod sit fibi reddendus vir suus, etiam si alia contraxerit: quod non posset esse si secundum matrimonium esset verum. Ergo non potest contrahere cum alia.

SED contra. Matrimonium non est ratum sacerdotio baptismi. Sed quod nos est ratum, potest dissolui. Ergo matrimonium in infidelitate contractum, potest dissolui: & ita soluto matrimoniali vinculo, licet viro aliam ducere in vxorem.

¶ Præterea, Vir non deber cohabitare vxori infideli nolenti cohabitare sine contumelia Creatoris.

ad vñā,
o fideis
m alia.
monio,
cohabi-
r vincu-
cere,
care fine
ium, ve
vinculo
iceat vi-
quod nec
entz vi-
o fideli,
videur,
r frada
ur. Er-
raheret
delian
tatis &
eredad
erit lo-
fes co-
am sian
cundato
ft con-
n fata
n; preci
e contra
nial vi-
xoniell
causat
Si

si ergo non liceret ei aliam ducere, cogeretur conti-
nentiam seruare: quod videtur inconueniens, quia sic
ex conuerione sua incommodum reportaret.

RESPONDEO dicendum, quod quando alter con-
jugum ad fidem conuertitur, altero in infidelitate
manente, distinguendum est: quia si infidelis vult co-
habitare sine contumelia creatoris, id est, sine hoc
quod ad infidelitatem inducat; potest fidelis libere
discedere, sed discedens non potest alteri nubere.
Si autem infidelis non velit cohabitare sine contu-
melia creatoris in verba blasphemia proumpens, &
& nomen Christi audire nolens; tunc si ad infideliti-
tatem pertrahere nitatur, vir fidelis discedens potest
alteri per matrimonium copulari.

Ad primum ergo dicendum, quod matrimonium
infideliū est imperfectum, ut dictum est*: sed matri-
monium fidelium est perfectum, & ita est firmius: ar. 2. hu-
iis quæst.
corp.
temper autem firmius vinculum soluit minus firmum,
sicut ei contrarium. Et ideo matrimonium quod post
infidei Christi contrahitur, soluit matrimonium, quod
prius in infidelitate contractum fuerat. Unde matrimo-
nium infideliū non est omnino firmum & racum,
sed ratificatur postmodum per fidem Christi.

Ad secundum dicendum, quod crimen vxoris no-
lentis cohabitare sine contumelia Creatoris, absoluit
virum à seruitute, qua tenebatur vxori, ut non posset
ca viuente aliam ducere: sed nondum soluit matrimo-
nium, quia si in blasphemia illa conuerteretur ante-
ce, quam ille aliud matrimonium contraheret, redi-
ceretur ei vir suus. Sed soluitur per matrimonium se-
quens, ad quod peruenire non posset vir fidelis, nisi
solitus à seruitute vxoris suæ, per culpam eiusdem.

Ad tertium dicendum, quod postquam fidelis con-
traxit, solutum est vinculum matrimonij ex utraque
parte; quia matrimonium non claudicat, quantum ad
vinculum, sed quandoque claudicat, quantum ad ef-
fectum: unde in penam vxoris infidelis ei indicitur,
quod non possit cum alio contrahere, magis quod
non

quam ex virtute matrimonij præcedens. Sed si postea conuertatur, potest ei concedi dispensatio, ut alteri nubar, si vir eius aliam in vxorem duxit.

Ad quartum dicendum, quod si post conuersionem viri, aliqua probabilis spes de conuersione vxoris sit, non debet votum continentiae vir emittere, nec ad aliud matrimonium transire: quia difficilis conuertetur vxor sciens se viro suo priuatam. Si autem non sit spes de conuersione, potest ad sacros ordines vel ad religionem accedere, prius requisita vxore, ut conuertatur: & tunc si postquam vir sacros ordines suscepit, vxor conuertatur, non est sibi vir suus redendus, sed debet sibi imputare in peccatum tarda conuersionis, quod viro suo priuat.

Ad quintum dicendum, quod vinculum paternitatis non soluitur per disparem cultum, sicut vinculum matrimonij. Et ideo non est simile de hereditate & vxore.

ARTIC. VI.

Vtrum alia vitia soluant matrimonium?

249

Ad sextum sic proceditur. Videtur, quod alia vita soluant matrimonium, sicut & infidelitas. Adulterium enim videtur esse directius contra matrimonium, quam infidelitas. Sed infidelitas solat matrimonium in aliquo casu, ut liceat ad aliud matrimonium transire. Ergo & adulterium idem facit.

¶ 2 Præterea, Sicut infidelitas est fornicatio ritualis, ita & quodlibet peccatum. Si ergo propter hoc infidelitas matrimonium soluit, quia est fornicatio spiritualis: pari ratione quodlibet peccatum matrimonium soluet.

¶ 3 Præterea, Matihæi decimo octauo dicitur: Si dextera manus tua scandalizat te, abscede eam & projice ab te: dicit Glossa*, quod in manu, & dextero oculo possunt accipi frater & vxor, propterea qui & filii. Sed per quodlibet peccatum efficiuntur nobis impedimento. Ergo propter quodlibet peccatum

* ex Hieron. in hoc loco, 20. 9.